

ת"פ 54852/03/21 - מדינת ישראל נגד איהב עבד אל רחים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 54852-03-21 מדינת ישראל נ' עבד אל רחים

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי
נגד הנאשמים		איהב עבד אל רחים ע"י ב"כ עוה"ד איהאב ג'לג'ולי

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן **בעבירת נשיאה והובלת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977** (להלן-החוק).
2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 11.12.20 או בסמוך לכך, נשא הנאשם נשק מסוג שאינו ידוע, והצטלם עמו מספר תמונות בעודו רעול פנים. במועד זה העביר אחר את התמונות לטלפון הנייד של הנאשם באמצעות יישומון "ווטסאפ".
3. ביום 14.9.21 הציגו הצדדים הסדר טיעון דיוני, במסגרתו הודה והורשע הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והופנה לתסקיר חובה של שירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי התסקיר הראשון (15.6.22) הנאשם בן 20, רווק, סיים 12 שנות לימוד במגמת קונדיטוריה, במקביל ללימודיו החל לעבוד כדי לסייע בפרנסת המשפחה. לפני כשנתיים אובחן כחולה בסכרת נעורים והתמודד עם משבר בריאותי גופני ורגשי וסבל מדימוי עצמי נמוך. לדבריו, מצא את הנשק באופן מקרי במהלך בילוי עם חברים והצטלם עמו מתוך סקרנות ולהוכחת גבריות כשבזמן אמת לא חשב על השלכות מעשיו. הנאשם הביע חרטה על ביצוע העבירה וביטא הבנה להשלכותיה וחומרת מעורבותו בה. עוד תיאר את תקופת מעצרו בבית המעצר, כחודשיים וחצי, כטראומטית, בה התקשה להסתגל לתנאיו וחווה תחושות של פחד וחרדה. במהלך ההליך המשפטי ניתק קשרים חברתיים בעייתיים. הנאשם היה נתון בתנאי איזוק ושולב בקבוצת עצורי בית, טרם מעצרו נהג להשתמש בסמים קלים אך מזה כשמונה חודשים שומר על תפקוד תקין. עם זאת, לא התייצב לבדיקות שתן אליהן זומן ועל כן

ביקש שירות המבחן שהות של חודשיים לבדיקת הנושא וגיבוש עמדה והמלצות סופיות.

5. מהתסקיר המשלים (3.10.22), עולה שהנאשם מסר שלוש בדיקות שתי נקיות ולשני מועדים לא התייצב עקב התדרדרות מצבו הבריאותי, בעקבותיה אף התפטר מעבודתו ונקבעו לו 45% נכות רפואית. להערכת שירות המבחן מדובר בנאשם צעיר בעל אישיות בלתי בשלה ומגובשת, שומר על תפקוד תקין ובעל מוטיבציה להשתלב בתכנית טיפולית. על כן, באו בהמלצה להסתפק בענישת עבודות שירות ברף נמוך ולהעמידו בצו מבחן.

תמצית הטיעונים לעונש

6. המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד פינק, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיו, פגיעתם בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור וביטחון והסיכון הרב הגלום בהם. עוד עמדה על מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק המשתקפת בפסיקת בית המשפט העליון ותיקון החוק. לפיכך עתרה למתחם ענישה הנע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל, בצד ענישה נלווית של מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. ב"כ המאשימה ציינה לקולה את הודאת הנאשם, גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי אך סבורה שהמלצת שירות המבחן לענישה שיקומית אינה מבוססת והנאשם לא שולב בהליך טיפולי.

המאשימה הגישה אסופת פסיקה לתמיכה בעתירתה העונשית.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד א. ג'לג'ולי, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, סבור שמדובר בעבירת נשק ברף נמוך ועמדת המאשימה מחמירה יתר על המידה. עוד עמד על גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי, מצבו הרפואי וחריגות המעשה בנוף חייו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

9. דומה שאין צורך להכביר מילים ביחס לחומרתן של עבירות הנשק והסיכון הנשקף מהן לשלום הציבור וביטחון, למרבה הצער עבירות בנשק חם הפכו להיות תופעה נפוצה במחוזותינו ולעיתים תכופות אנו עדי לנזקי עבירות אלו, בדמות פגיעות בגוף או בנפש, ואף אובדן חיי אדם (ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה (23.1.2022)). נוכח מימדיה המדאיגים של התופעה נרתמו גם בית המשפט למאבק למיגורה הניכר במגמת החמרה מובהקת

ברמת הענישה ומתן משקל בכורה לשיקול ההרתעת. "ההלכה כי בעת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות נשק, על בית המשפט לבכר את האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים, על פני נסיבותיו האישיות של הנידון" (ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל פסקה 13 (22.5.2022)) (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה, פסקה 5-6 (14.4.2022)); ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (31.5.2022); ע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מוחמד בסילה, פסקה 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022)). בהקשר זה נזכיר את התיקון לחוק (תיקון 140-הוראה שעה) התשפ"ב-2021, אשר אמנם אינו חל בענייננו אך רוחו שורה גם על עבירות שבוצעו בתקופות קודמות לו ומשקפת את רצון המחוקק בהחמרת הענישה בעבירות ממין דא.

10. בענייננו נסיבות המעשה אינן מן החמורות, הנאשם אחז בנשק ובעודו רעול פנים הצטלם מספר תמונות, בהמשך לכך הועברו התמונות לטלפון הנייד שלו על ידי אחר שזהותו אינה ידועה. לדברי הנאשם מצא את הנשק באקראי והצטלם איתו מתוך סקרנות, אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו וזה אף לא הבהיר מדוע בחר להותיר את הנשק בחזקתו ולא העבירו למשטרה. מנסיבות המעשה המפורטות בכתב האישום לא הובהרה תקופת הזמן שהנאשם נשא את הנשק, אף סוגו אינו ידוע ולא טיב התחמושת שהחזיק, אניח לטובתו שמדובר היה בנשיאה קצרת מועד שלא לצורך שימוש בו למטרות פליליות. בצד זאת, הנאשם היה מודע היטב לחומרת מעשיו, לא בכדי הצטלם רעול פנים והורשע גם בהחזקת תחמושת. בהחזקת נשק או נשיאתו גלום פוטנציאל סיכון רב, זמינותו של הנשק מעלה את הסיכון שיעשה בו שימוש למטרות פסולות.

11. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי היא ברף הבינוני-נמוך. בהקשר זה נתתי דעתי למטרת נשיאת הנשק ולהעדר אינדיקציות לשימוש בו.

מדיניות הענישה הנוהגת

12. בפסיקה ענפה הושתו על נושאי נשק עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות לא קצרות. הפסיקה אינה מקלה עם נאשמים צעירים שזו להם הסתבכותם הראשונה עם החוק, אף בעבירות שבוצעו בנסיבות ברף חומרה בינוני-נמוך, ללמדנו כי הענישה מבכרת את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות במקרי שיקום: "המסר העונשי הנגזר ממדיניות הענישה האמורה הוא כי שומר נפשו ושלומו - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות" (ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 10 (26.7.2022) (להלן-עניין פלוני)).

בע"פ 2141/21 חניני נ' מדינת ישראל (27.5.21) נדחה ערעורו של נאשם שהצטייד באקדח אוויר שבוצעו בו שינויים שמאפשרים ירי של תחמושת. הוא נתפס בחצר קרובה לביתו בשעת לילה מאוחרת, כשהוא נושא את האקדח על גופו ובתוכו ארבעה כדורים. נדון למאסר בן 20 חודשים;

בעניין פלוני נדחה ערעור המערער, ללא עבר, שנשא והוביל ברכבו אקדח גלוק מוסלק, בנסיבות קשירת קשר עם

אחר לביצוע עסקת נשק. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 16-36 חודשי מאסר. נדון למאסר בן 16 חודשים;

בע"פ 6021/21 **עבוד נ' מדינת ישראל** (19.12.21) נדחה ערעור המערער, ללא עבר, שהורשע בנשיאת נשק מסוג M-16 והפרעה לשוטר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 24-50 חודשי מאסר. נדון למאסר בן 30 חודשים;

בע"פ 2033/21 **זועבי נ' מדינת ישראל** (30.8.21) נדחה ערעורו המערער, בן 51, ללא עבר, חולה טרשת נפוצה שנדון בגין נשיאת שני אקדחים על רקע סכסוך פעיל למאסר בן 24 חודשים. נקבע כי סולחה שנערכה בין המשפחות ומצבו הרפואי לא מצדיקים חריגה מהמתחם.

בע"פ 1658/22 **נח'אש נ' מדינת ישראל** (19.6.22) נדחה ערעור המערער שהורשע בעבירת נשיאה והובלה של תת מקלע "עוזי" ומחסנית למאסר בן 26 חודשים. המערער, ללא עבר פלילי, רכש לטענתו את הנשק לשם הגנה עצמית ועבר הליך טיפולי.

בע"פ 930/22 **חטיב נ' מדינת ישראל** (31.7.22) נדחה ערעור נאשם אשר זוכה מעבירת סחר באקדח ומחסנית ריקה, והורשע חלף זאת בנשיאת והובלת האקדח ברכבו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 16-30 חודשי מאסר. נדון למאסר בן 23 חודשים;

בע"פ 2283/22 **אל נבארי נ' מדינת ישראל** (31.7.22) נדחה ערעור המערער, ללא עבר, שנשא אקדח ומחסנית ריקה מוסלקים ברכבו, לאחר שהחזיקם במשך שנה וחצי לפחות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 18-40 חודשי מאסר. נדון למאסר בן 18 חודשים;

בע"פ 4290/21 **זרבאילוב נ' מדינת ישראל** (6.12.21) דחה בית המשפט העליון את ערעור המערער שנהג ברכבו ונשא בתא המטען שני אקדחים טעונים במחסנית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 16-36 חודשי מאסר. לחובת הנאשם הרשעה אחת שהתיישנה. נדון למאסר בן 18 חודשים.

13. לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת **מתחם ענישה הנע בין 20-40 חודשי מאסר בפועל**. בהקשר זה מצאתי ליתן משקל לכך שנסיבות נשיאת הנשק לא מצביעות על כוונה לשימוש בו למטרה פלילית וזאת מבלי להפחית ממידת הסיכון הגלום במעשה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. הנאשם בחור צעיר, בן למשפחה טובה ונעדר עבר, מתמודד עם מחלת סכרת נעורים. הנאשם היה עצור לראשונה בחייו במסגרת הליך זה כשלושה חודשים ולאחר מכן היה נתון תקופה במעצר בתנאי איזוק. תסקיריו

חיוביים ומלמדים על נאשם המביע חרטה ותובנה לחומרת מעשיו, נכון לשאת את עונשו ובעל מוטיבציה טיפולית אך אין מדובר בתסקיר שיקומי, הנאשם אף לא שולב בטיפול משמעותי. נתוניו של הנאשם: גיל צעיר, עבר נקי והעדר דפוסים עברייניים מאפיינים, למרבה הצער, את הפרופיל החדש של מבצעי עבירות בנשק בלתי חוקי ועניינו של הנאשם אינו חריג ואף אינו כולל נתונים יוצאי דופן. עוד אינני מתעלמת מכך שמדובר בנאשם הסובל ממחלה כרונית וכי בתקופת מעצרו חווה קשיים רבים.

15. צו השעה הוא להחמיר עם מבצעי עבירות בנשק בלתי חוקי וליתן משקל מכריע לאינטרס הציבורי ולשיקולי ההרתעה. המסר העונשי לעברייני הנשק הוא חד ונחרץ: **"שומה עלינו לזכור כי מדובר במשחק-סכום-אפס: שופט שמרחם על עברייני נשק ומקל בעונשו אינו מרחם על הקורבן הבא"** (פסק דין של כב' השופט שטיין, ע"פ 7850/21 דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.21)). לא שוכנעתי כי לנאשם נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה, גם בהינתן המלצה חיובית של שירות המבחן. המלצה זו, כידוע, אינה מחייבת את בית המשפט וביכולתו לסטות ממנה מטעמים מוצדקים (ע"פ 2260/22 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 10 (18.7.22)).

16. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים מצאתי למקמו ברף התחתון של המתחם. נתוניו טובים; הסיכון שיחזור על מעשיו אינו גבוה ומאז ביצוע העבירה חלפו כשנתיים. באשר לגובה הקנס, אתחשב במצבו הכלכלי והבריאותי ובכך שאינו עובד.

סוף דבר

17. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 06.06.21-21.03.21.
- ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק תוך 3 שנים מיום שחרורו.
- ג. קנס בסך 4,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בארבעה תשלומים החל מיום 1.2.23.
- ד. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 30.1.23 עד השעה 10:00 בבית מעצר "הדרים". לצורך הבטחת התייצבותו יעמדו הערבויות שהופקדו בהליך המעצר, צו עיכוב יציאה מהארץ יוותר על כנו.

עותק מהחלטתי יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' כסלו תשפ"ג, 28 נובמבר 2022.